

IX. ANDĚLSKÉ PŘÁTELSTVÍ.

[C.I.]
 Ne - be - ští ka - va - lé - ro - vé, vin - šuj - te štěs - tí. Vy

[C.II.]

[B.c.]

jste mé svad-by druž-bo - vé, ved' - te z ne-štěs - tí ne - věs - tu mou, vám se vě-ří. Mě

4 3

a vám se o - na svě-ří. Ved' - te ji, an - dě - lé, ke mně, ar-cha - ně - lé.

4 3 4 3 6 4 3

Nebeští kavalérové,
vinšujte štěstí.
Vy jste mé svadby družbové,
ved'te z neštěstí
nevěstu mou, vám se věří.
Mně a vám se ona svěří.
Ved'te ji, andělé,
ke mně, archandělé.

Hrnou se do nebeského
paláce hosti,
jest z pokolení lidského
milenek dosti.
Musí po zadu zůstat
svět, a proto i zoufati.
Již mu s pytlém dali;
místo jej mně vzali.

O Michale, můj rytíři,
meč již vytáhni.
O věrný duších vartýři,
tě nevyhání
žádná z tvé moci zchytralost,
v tobě jest obrova stálost,
ved' milou mou ke mně,
přej hostinu ve mně.

Před tebou ať peklo běží,
jeho lámej brány.
Ať Luciper sražen leží
od božské rány.
Ať se tělo nevypíná,
podej mu žluč místo vína,
skroť jeho šíbalství,
pokutuj nedbalství.

A tak se ke mně dostane
choti má milá.
Nic proti ní nepovstane
hříšného díla.
Ty jí stále buď při boku,
popřej jí tvého poskoku.
Ten ať jest tvůj tanec;
zhyne pekla kanec.

Tak za mně se teď přimlouval
můj Ženich milý.
K mé pomoci vás namlouval,
pážata bílý.
Tak vás jmenuji, andělé;
k vám volám, o archandělé!
Slyšte mé žádosti,
čiňte mně zadosti.

Když můj Milý měl vyjít
od Otce svého
a na tento svět přijít
dlé těla mého,
tu převeselou novinu
(aby lidskou zetřel vinu)
Gabriel zvěstoval,
člověk se zrađoval.

Když já budu umíratí,
tu poštu přines.
Když budu oči svíratí,
mně k Bohu vynes.
Ujist' mne, že mne miluje,
ten, jenž na nebi kraluje.
O postmístře Páně,
nezapomeň na mně.

Tobiáš zraku drahého
pozbyl v starosti,
lékaře dostal zběhlého
s velkou radostí.
Oči mé jsou zaslepené,
marnosti lepem zlepené;
budiž, Rafaéli,
k mému zdraví smělý.

Častěji mně omáměly
těla krmičky,
mně poddanou stále měly
tvé, světe, hříčky,
ach, strážce můj, žluč podávej,
mne metlám, bičům oddávej.
Tak bůjnost mou splatím,
dlůh všecek zaplatím.

Anjelé, mojí vůdcové,
ruce podejte.
Nebeské svadby družbové,
mne Kristu dejte.
S kterým bych se radovala
a na věky hodovala.
V nebeském paláce
k té pomozte lásce.